

Folketingets forhandlinger. (211)

[Tholstrup.]

derved opnået besparelser, men man siger ikke, at folk af den årsag skal gå dobbelt så langt for at forsyne sig. Befolkningens tid spiller altså ingen rolle i regnskabet.

Et af de forhold, som var til gavn for mælkeordningen i krigsårene og umiddelbart efter, var det stærkt stigende forbrug af sødmælk, i særlig grad forårsaget af den voldsomme stigning i børnefødslernes antal. Den større omsætning gav større udnyttelse af distributionsapparatet, og for nu krampagtigt at holde fast på en stor omsætning har man vedtaget at fortynde mælken, således at der bliver nogle flere liter at køre rundt med. I mejerilandet Danmark kan man kun få mælk med 3½ pct. fedt, medens det naturlige fedtindhold er ca. 4½ pct. Foruden en større omsætning i mængde opnår man også et større flødesalg, hvorpå fortjenesten er særlig høj. Hele mælkeordningens fine regnskab ville væltes over ende, hvis befolkningens fløde køb gik betydeligt ned som følge af uforfalsket mælk. Til understregning af min påstand om den urimelige flødepris kan jeg henvise til side 122 i betænkningen, som viser, at der kan spares mange penge, hvis man lader være med at købe fløde, men i stedet køber så meget mere mælk, som er nødvendigt for at få den ønskede flodemængde, selvom man kaster skummetmælken væk.

På side 125 gengiver jeg en udtalelse fra DKF's generalforsamling den 3. marts 1955, hvori det siges, at fløden sælges med en overpris på 75 til 100 øre pr. l, og når formanden for DKF selv siger det, må man jo tro, det passer. Det er min overbevisning, at mælken i dag ville have været betydeligt billigere under frie konkurrenceforhold, og at fløden ville have været meget billigere; vi ville igen have set forskellige mælkepriser i forskellige kvarterer, således at de mennesker, for hvem det spiller en rolle, kunne købe billig mælk. Jeg anser det for en væsentlig mangel ved den nuværende mælkeordning, at alle må betale samme

høje pris. Jeg beklager, at dette sundhedsbefordrende produkt ikke får lov til at komme befolkningen til gode i fuldt mål og uforfalsket.

Jeg har et par bemærkninger til de foregående ordførere. Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp sagde, at hun ikke turde tage ansvaret for ordningens ophævelse. Det vil altså sige, at det ærede medlem er bange for, at der skulle komme folk ind og tilbyde mælk til høj pris, for det ærede medlem kan vel ikke være bange for, at der skulle komme folk ind og tilbyde mælk til lav pris? Det ville jo være en fordel for publikum. Da det ærede medlem mener, det ville være muligt at sælge dyrere mælk, vil jeg gerne have at vide, hvad det ærede medlem i virkeligheden er bange for, når hun ikke tør tage ansvaret for ordningens ophævelse; mener det ærede medlem, at vi risikerer at få en organisationsmæssig regulering? Det ærede medlem må jo ikke glemme, at vi har fået en monopollov. Vil det ærede medlem ikke mene, at et misbrug af organisationsmagten vil blive påtalt og modvirket af en monopollov? Det vil jeg gerne have svar på.

Det ærede medlem fru Petra Petersen var utilfreds med, at store forretninger slugte de små. Det var jo netop det, der skete, da mælkeordningen blev gennemført, og det er oprettelsen af nye virksomheder, som hindres ved at videreføre loven. Konsekvensen ville så være at gå imod loven i stedet for at gå ind for den. Men så kommer det ærede medlem jo i strid med sin religion, hvor store landbrug og stordrift er en trosbekendelse.

Det ærede medlem fru Edel Saunte sagde, at når man sammenligner byer med og uden mælkeordning, ser man, at mælkemonopolbyer er billigst for sødmælakens vedkommende. Det ærede medlem sagde ca. 6 øre. Har det ærede medlem taget hensyn til, at det koster ca. 7 øre i gennemsnit at få udbragt mælken, altså i udbringningsgebyr; det vil jo sige, at der røg de 6 øre, eller der røg en øre til på! Og dér, hvor der er gen-